

ἀλλ' αἱ διαταγαί του ἐξετελοῦντο, ὅσον καὶ αἱ πατρικαὶ συμβουλαὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι. Τὶ κάμνει ὁ ἐρίφης, τὸ κόπτει λάσπην εἰς τὰ χωρία, «αἰ, αἰ, ἐσεῖς ἔχετε ἀκάθαρτα, ἐδῶ εἶδα ἓνα πτώμα, εἰμὶ ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος, πρόστιμον εὐθύς, 30, 50 60 λίρας» κατὰ τὸ χωρίο καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐπέταττε τὸν γενικὸν διοικητὴν, ἐπεμπε τηλεγραφήματα καὶ χαιρετίσματα μετὸν παρατυχόντα πρὸς τὸν ἀντιβασιλέα καὶ ἔγεινεν ἄφαντος ὡς ὁ ἦρας τοῦ Πούσκιν, ἓνα πρωί. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἱατροὶ δὲν ἐφάνησαν ὑποδέεστεροι εἰς τὴν σφαιρὰν των, ἀν μὴ διὰ τὸ ἀγυρτικὸν καὶ φυλάργυρον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον διὰ τὸ ἀνωφελές καὶ ἀντιφατικόν, ὡς τῶν ὁμοτέχων τις ἀπέδειξε διὰ τῆς Ὀμοροίας εὐφώς, ἀν μὴ σπουδαίως ἐγὼ αὐτὸς ἔχω χολερικὸν ἐνθύμιον, ἔκθεσιν διατυμπανισθέντος ἱατροῦ ἐπὶ ἀντιχολερικότητι, ἄλλα τὸ πρωί καὶ ἄλλα τὸ βραδύ λέγουσαν ἄλλα νέισσα. Μετὰ συγχωρεῖτε διὰ τὸ τουρκικόν, ἀλλὰ νομίζω καιρὸς τὰς γαλλικὰς φράσεις νὰ ἀντικαταστήσωμεν δι' ἀνατολικῶν, ἀφοῦ ὁ Ζεϊμπέκος Ζεϊμπέκου διεδέχθη τὴν Ζιροφλέ-Ζιροφλά. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν χολέραν. Δεινὸς λοιπὸν ἀγὼν συνήθη καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς βροτολοιγότητος· ὅσοι μὲν εἶχον παχὺν μισθόν, ὑπὲρ τὰς 25,000 ὅσοι δὲ οὔτε πεντάραν, 100,000 λέγουσι τὰ θύματα, ὧν 30,000 μὲν ὁ φόβος, 30,000 ἡ χολέρα καὶ τὰ λοιπὰ ἡ ἱατρικὴ ἀφῆρπασαν· ἐγὼ δὲ νομίζω ἐν μέσῳ τὴν ἀλήθειαν.

Ἀλλ' εὐτυχῶς ἐξέλιπε τὸ κακόν· ὡς δὲ μετὰ δεινὴν τρικυμίαν ἢ θάλασσα ἐκβράζει πολλὰ, οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἀσθένειαν οἱ ἱατροὶ ἤρχισαν τὰ ἰδικὰ των καυμένε Μολιέρε!

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπιτροπὴ ἤτε Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ μελετῶσι καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ σιωπῶσι, μηδὲν ἐκστομίσασι, ἀν μὴ ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς γερμανικῆς ἐζήτησεν 20 πιθήκους. Τάλανες πίθηκοι! μέλλει ἐπ' αὐτῶν νὰ κάμη δοκιμάς.

Ἀέγεται, ἀλλὰ μετ' ἐπιφυλάξεως ὅτι ὁ Γερμανὸς οὗτος κ. Κὼχ, αὐτὸς οὗτος ὁ ἐπιδείξας τῷ αὐτοκράτορι τὰ φθισικὰ ζωύφια, λέγεται ὅτι ἀπέστειλε πλήρη κιβώτια σπόρου χολερικοῦ τῷ κ. Βίσμαρκ, ἵνα δι' αὐτοῦ συγκρατῇ τὴν συμμαχίαν του, ὡς φόβητρον αὐτὸν ἐπιδεικνύων· τοῦ διαβόλου τὸν Βίσμαρκ ἀπὸ πάντων ὠφελεῖται, κοντεύει νὰ εἶναι ἄξιος ὡς τὸν Τρικουπῆν.

Ἐπὶ τέλους καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῶν αὐτῶν γράφω ἐκ νέου ὑμῖν, ὅτι ἡ χολέρα, ὡς νὰ ἀναγνωσθῇ ἡδὴ ἡ ἐπιστολὴ, θὰ ἦναι διαγεγραμμένη ἀν μὴ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν δελτίων. Μηδεὶς δὲ τρομάξῃ, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἀκόμη ἀκούονται κρούσματα εὐλογιακὰ ἐν Πειραιεῖ, ὡς τοῦλάχιστον αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι. Ἴσως ὁμως ἡ χολέρα δειλοτέρα τῆς εὐλογίας τρομάξῃ μὲν πὸν ὑπερόγκον μισθὸν τῶν ἐξ Ἀγγλίας κατελθόντων ἱατρῶν καὶ φύγῃ.

Δέκα δηλ. ἱατροὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἀντὶ λίρων 100 ἀγγλικῶν τὸν μῆνα, ἤλθον σπεύδοντες, μεσοῦντος τοῦ κακοῦ, καὶ ἀν μὴ ἀποτελεσματικῶς ἐπολέμησαν αὐτὸ, παρὰ πάντων ὁμως ὁμολογεῖται, ὅτι ἐδειξαν ἔκτακτον καὶ ἀκούραστον διάθεσιν καὶ ἱατροῦ καὶ νοσοκόμου χρέη ἐκπληροῦντες, διότι εἰρήσθω ἐν παρενθέσει, ἡ χολέρα δὲν θέλει λόγια καὶ συνταγὰς, ἀλλὰ χάδια καὶ τριψίματα.

Τοῦ λόγου δὲ ἐπὶ Ἀγγλοὺς ἱατροὺς ἐλθόντος νομίζω καλὸν νὰ εἶπω ὅτι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔπραξαν θαύματα ἀξία ἀναγραφῆς ὑπὲρ τῶν παθόντων στρατιωτῶν, ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὰ πάντα τοῖς πᾶσιν ὄντες, διὰ τοῦτο

δὲ σχετικῶς ἐλάχιστοι μὲν στρατιῶται, πλείστοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἀπέθανον.

Ἀλλ' οἶαν μέρειναν ἐπέδειξαν οἱ τε ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ ἄρχοντες καὶ προστώτες, ἅμα τοῦ κακοῦ ἀρξαμένου· ἐνῶ ὁ ἀγγλικὸς στρατιώτης εἶνε φελλάκος χορτάτος, μέθυτος καὶ χριστιανός· ἀλλὰ τί δὲν κάμνει ἡ ἐπιτήρησις ἡ διηνεκής! Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τοῖς στρατώσι καὶ ἡ ἐπιταγὴ, κύριε ἀναγνώστα, ὅστις ἔβαλες τὰ γέλωτα, ἅμα ἤκουσες διαταγὴν, ἡ διαταγὴ λέγω ἐξεπληρώθη· πολλοὶ μάλιστα μάθε καὶ τοῦτο, ὅτι ἔχοντες πρὸ τῆς χολέρας ἀδειαν ἵνα μεταβῶσιν εἰς Ἀγγλίαν, ἔμειναν οἰκιοθελῶς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσοι δὲ ἔτυχον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπανέκαμψαν. Ἀφοῦ λοιπὸν γελᾷς μάθε καὶ τοῦτο τὸ μᾶλλον ἀπίστευτον, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, οὔτε τὸν μύστακα ἔχουσιν ἐστριμμένον, οὔτε τὸ βλέμμα ἀπειλητικόν, οὔτε τὴν γλῶσσαν ἀγέρωχον, οὔτε τὴν σακαράκιαν συρτὴν καὶ τραντακτὴν, ἀλλ' ἐν τούτοις μ' ὄλας ταύτας τὰς ἐλλείψεις μετὰ θερμοκρασίαν 50 βαθμῶν, ὅσην δηλ. χρειάζεται τὸ αὐγὸ νὰ γίνῃ μελάτο, πεζοὶ ἢ ἐφιπποὶ ἔτρεχον τὰς ἐρήμους τῆς Αἰγύπτου, αὐτοὶ οἱ χιονοβιοί.

Τὸ δὲ μάλα πεσίεργον, ὅτι παρετήρησα ἐπὶ δύο ἔτη ἐν Φιλιππουπόλει παρὰ τοῖς Ρώσοις ἀξιωματικοῖς. Τί διάβολον, ἔλεγον κατ' ἑμαυτὸν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, αὐτοὶ οἱ πρᾶσι, αὐτὰ τὰ ἀνάκρια, αὐτοὶ οἱ φιλόγελοι καὶ διασκεδαστικοί, ἀλλὰ μισέλλητες, εἶνε οἱ ἀτρόμητοι μαχηταὶ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Αἴμου; Ἐνα καὶ μόνον οἱ ἐν Φιλιππουπόλει εἶδον Ἀύσανδρον τινα διὰ τὴν τραχύτητα καὶ σφοδρότητα καὶ βραχυλογία, τὸν Γοῦρκον. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι ἦσαν αἰλαροὶ καὶ εὐθυμοὶ ἐν ἅπαντι καιρῷ καὶ παιγνιώδεις, ἀχθινὸν δὲ καὶ τραχὺ μηδέποτε μήτε φωνῇ μήτ' ὄψει ἔχοντες, ἀν μὴ ἐν πολέμῳ,» ἐκεῖ δηλ. ποῦ πρέπει· ἀλλ' ἀφοῦ ἤρχισαμεν ἄς ἀποτελειώσωμεν τοὺς Ρώσους, ὄλο κατὶ θὰ κερδήσωμεν. Ρητέον λοιπὸν ὅτι ἀν ὁ Γοῦρκος ἦτο τραχὺς τις καὶ σφοδρὸς καὶ βραχύλογος ὡς ὁ Ἀύσανδρος, ἦτο καὶ λιτὸς καὶ ἀσκητικὸς ὡς ὁ Ἀγκσίλαος, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἦσαν Λούκουλοι **primo numero**.

Μοὶ φαίνεται δὲ ὅτι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, ἀν καὶ δὲν με ἐφίλευσαν καμμίαν φοράν οἱ ἀχρεῖοι, δὲν ὑπολείπονται τῶν Ρώσων οὔτε στὸ φαγί, οὔτε στὸ πιοτί, τὸ πολὺ, παρὰ πολὺ.

Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ πολιτικὰ βαρετοὶ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος δὲν τοὺς ἀγαπᾷ, ὁ ἔμπορος φοβᾶται μὴ δὲν κερδίξῃ ὅσα πρότερον, ὁ τοκιστὴς μὴ δὲν τοκίξῃ ὅσον πρότερον, ὁ ὑπάλληλος μὴ δὲν κλέπτῃ ὅσα πρότερον, ὁ διπλωμάτης μὴ δὲν ἔχῃ ὅσα πρότερον καὶ ὁ φελάχος μὴ δὲν ξυλίζεταί ὅσον πρότερον.

Ἀμὴ θὰ μείνωσιν ἢ θὰ φύγωσιν; Νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ εἰς αὐτὸ τὴν γνώμην μου, ρητορεύουσι μὲν ὡς φευξόμενοι, μιχανῶνται δὲ ὡς μενούντες, μακάριοι γὰρ οἱ κρατοῦντες.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς ὀπισθεν τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου καὶ πλησίον τοῦ καφενεῖου τὸ «Στάδιον» νεοδημότου οἰκίας, συγκείμενον ἐξ αἰθούρας, τριῶν εὐρυχωρῶν δωματίων καὶ λοιπῶν χρειδῶν.

Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καφενεῖου τὸ «Στάδιον».

Ο ἱατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετόφησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὀπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7-8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2-4 μ. μ.**